

Tvångströja

(Brev från Sadananda)

© Kid Samuelsson 2006

Basel 8-8-75

Har fått ert brev. Det behövs ingen filosofi, och ännu mindre någon dogmatism. Var vänlig och föreställ er inte Krishna som ett avgränsat väsen utan som centrum för all förmedveten, omedveten och medveten dragningskraft – för alla centrifugala och centripetala energier.

Det är inte fråga om att *lära sig* känna Krishna utan om att göra sig av med *alla* personliga uttorkade kanaler av tankar och känslor. Vad ni behöver är frihet och genombrottet mot glädjen som är all glädjes glädje – att vara avbördad allt (burdenless-ness).

Det ligger inget värde i att hela tiden upprepa vad andra tänker om världen och Gud och Självet – andras tankar utgör *inte* gränsen för *er* egen erfarenhet.

Först och främst ska ni *inte* undervärdera (underself) er själv eller föreställa er som en jnani, som en bhakta eller någonting annat, var istället vänlig att försöka börja från början likt ett barn och känn det pulserande livet i allt och älska allt och ni kan börja göra det om ni ser allting – människor, växter, djur, stjärnor eller vad än det må vara – utifrån *dess* synpunkt utan att relatera det till er själv – låt allting vara vad det är och skada det inte – hör helt enkelt upp med att försöka härska över något, inte ens över er själv – varför? – därför att genom att beröva saker, människor och er själv deras eget väsen, så upplever ni, förstår och härskar över skuggor, missförstånd, icke-verklighet.

Frihet *och* slaveri är endast benämningar av okunnighet – om ni har modet att slänga ut *allt* skräp i form av andra människors klichéer så kan ni ha chansen att möta mig på vägen ”Bortom verkligheten”, som en kamrat och vän på samma väg.

Jag försöker träffa er i Sverige till hösten – om ni känner att ni vill det.

Tvinga er inte att följa den väg som beträds av andra som ”njuter” av att vegetera i tvångströjan av ”ismer” och ”måsten”.

Från hjärta till hjärta
Er Sadananda